

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Rössynsuojelua

Aluksi pikavisailu: mitä yhteistä on Roquefortilla, Gorgonzolalla, Neufchâtelilla, puikulaperunalla, kalakukolla ja rössypotulla? Ja mikä niistä ei kuulu joukkoon?

Aivan oikein, helppohan tuo oli. Kaikki ovat paikallisia ruokaherkkuja eri puolilta Eurooppaa, mutta rössypottu ei kuulu joukkoon, koska sille vasta harkitaan EU:n nimisuoja, jonka muut ovat jo saaneet. Väitetään, että pohjoispohjalaiset, joiden perinneruokiin rössypottu kuuluu, eivät ole oikein jaksaneet innostua koko nimisuoja-asiasta.

Luultavasti kuitenkin kysymys on enemmän terveestä harkinnasta kuin innostuksen puutteesta. Katsotaanpa asiaa vähän eri puolilta. Nimisuoja saattaisi toki olla hieno ja turvallinen juttu, koska se toimii kuin patenti monenlaisia väärinkäytöksiä vastaan. Se takaisi, ettei kukaan muukalainen voisi varastaa rössypotun reseptiä, ruveta valmistamaan sitä omissa nimissään ja ehkä jopa viemään ulkomaille. Tarkemmin ajatellen on kuitenkin pakko kysyä, kuinka todennäköinen tuollainen rikos tosi asiassa olisi. Eipä juuri lainkaan, sillä eihän rössypottu ole mikään vientituote nytkään, vaikka Oulun seudulla sitä on osattu tehdä jo vuosisatojen ajan. Mahdettaisiinko rössypotun varastajaa pitää edes täysipäisenä? Hänet ohjattaisiin todennäköisemmin mielentilatutkimukseen ja pehmustettuun koppiin kuin vankiselliin.

Sitä paitsi rössypotun varjeleminen nimisuojalla johtaisi todennäköisesti päinvastaiseen tulokseen kuin haluttaisiin. Nykyisellään, kun rössy on rössy vaikka voissa paistaisi, siitä ei kukaan ole liian kiinnostunut. Ne muutamat pohjoispohjalaiset, jotka todella sitä haluavat, saavat mussuttaa sitä aivan kuten aina ennenkin – ehkä hieman häpeillen, mutta kuitenkin rauhassa. Jos sen sijaan rössy julistetaan nimisuojuksi monopoliruoaksi, siitä kiinnostuvat kaikki. Siitä tulee muotiruokaa, ja tuossa tuokiossa Ouluun tupsahtaa tokka kansainvälisiä hienostokokkeja kyselemään pikkusormi pystyssä, mitä tämä salaperäinen nimisuojuherkku oikein on. Koska heillä ei ole tietokoneissaan ö-kirjainta, ei edes rössypottujen nimi kelpaa sellaisenaan, vaan heille pitää yrittää mongertaa, että kysymyksessä on eräänlainen tšekiläinen keitto, joka on kyhätty veriköntsistä, pottuista ja ispinöistä: *potage de sang boule avec pomme de terre et bacon à la Pohojos-Pohojanmaa*.

Miettikäämme siis toisenkin kerran, haluammeko tosiaan tällaista hössötystä, johon nimisuoja johtaa. Tuskin. Viisainta on siis pitää rössy rössynä ja olla siitä mahdollisimman hissukseen. Kell' rössy on, se rössyn kätkeköön!

Artikkelin lähde Kaleva